

Fripenn med frikort...

«Selvsagt må folk få ytre seg, så lenge det bare er jøder, homoer og kvinner det går ut over.» Sitat Stavanger Aftenblads Fripenn lørdag 23. september. Deretter får vi en lang artikkel i all hovedsak om jødeforfølgelser. Den historien er godt kjent. **Det er imidlertid hva Sven Egil Omdal vil med de to andre grupperingene, i denne settingen, som er interessant.**

Omdal skriver om nynazister og frammarsj i Europa. Skjønt frammarsj og frammarsj, fru Blom. De er av begrenset antall, men marsjerer og demonstrerer, i hovedsak mot etablert innvandringspolitikk. Med sin tvilsomme ideologi som basis, skal vi følge dem nøye. Vi kjenner både den nære og den litt mindre nære historien vi ikke har lov å glemme.

Gruppe-koblingen til Omdal er ikke ryddig. Jødeforfølgelsene er, som nevnt, kjent stoff. Fra en tid homofili var forbudt ved lov, også her i landet. Det var således ikke bare nazister som passet opp homofile. Den gangen. Når Omdal nå på sin måte knytter datidens jakt på jøder til nåtidens homo- og kvinne-sak, er han ikke bare unyansert og ufullstendig, han velger en strategi som søker å drepe nyansene i vår tids debatt om sistnevnte gruppers vilkår. **Budskapet blir fort: «Ytre deg gjerne, men følg 'the main stream', ellers er du i dårlig selskap».**

Kvinnedebatten lar jeg ligge. Likestilling som ide, er like gammel som basisen for vår vestlige kultur. Den har bare tatt alt for lang tid å utvikle. Og kvinner har urettmessig måttet lide underveis. Dessverre. Å endre maktstrukturer i et samfunn er ikke alltid like enkelt. Det gjelder fortsatt, også på vår idyllisk demokratiske del av kloden. Slike prosesser har sine egne bastante treghetslover. **Hvorvidt vi har mistet noe på veien, til fordel for tidligere tider, kan nok også være et relevant og interessant spørsmål. Men det får altså vente. Velkomment er det kanskje heller ikke hos alle?**

Homofilidebatten er vi midt i. Selv om noen mener seg ferdige også med den. **Omdals lettvinde kobling til jødeutryddelsen er en utilbørlig hersketeknikk. Ikke minst i veien for det faktum at vi i dag gjerne vil se og verdsette mennesket bak homofilien. Om vi bare fikk det til. For norske medier vil noe annet.** Også Aftenbladet. **I stort fokuseres det mer på det anormale, som forsøkes gjort normalt.** Daglige påminnelser alminneliggjør. Om det tjener saken, er mer tvilsomt. **For keiseren er fortsatt uten klær.** Dessuten, **at det så dominant får skje i en tid hvor rasjonalitet, grønne verdier og naturens premisser for øvrig er mer hellige enn på lenge, er faktisk en gåte.**

For selv med et minimum biologikunnskap innabords vet alle – uavhengig av perspektiv eller tro - at **kjønnsdriften har en hensikt og et mål** samkjønnet sex aldri vil kunne nå. Biologien er raus og ødsel, men også absolutt, alt for å fremme måloppnåelsen. Som selv innenfor naturens rammer for noen kan være krevende. **Å velge en kjærlighetsretorikk, når motforestillingene er knyttet til kjønnsdriften, løser lite. Tvert imot, det skjerper frontene!**

Tar en også med avkommets behov for nærhet til sitt opphav, og omvendt, forklarer det **ekteskapet som en vesentlig relasjon for både foreldre og barn.** Det er velprøvd og utviklet over lang tid. Selv om også det kan ha sine utfordringer knyttet til utvikling og vår tids idealer, er det der av en eller annen rasjonell grunn.

De brune hvitskjortene til Omdal ser ikke nyansene. Metodikken er imidlertid ikke ulik det den politiske lengst til venstresiden har lang erfaring med. Unyansert, til dels bøllete og full av forakt for det som avviker egne ideer. Det forfølges monotont og engros. A la homolobbyens jakt på motforestillingene til en bastant promotering av regimer basert på en kjønnsdrift utenfor den biologiske hensikten. Reaksjonære fundamentalister og utdaterte mørkemenn, heter det raskt og monotont fra den mediestøttede lobbyen. Der Omdal og Aftenbladet med sin Fripenn også denne lørdagen føyer seg inn i rekken av medløpere.

Det må være lov å nyansere homodebatten noe mer enn det majoriteten av norske medier legger opp til, uten å risikere seg bås-satt med de brune i hvite skjorter. Slik Omdal her, egentlig uten å ville si det like fram, gjør det. **Ytringsfriheten som stempler nyansene, bekymrer ikke fripenningen denne lørdagen. Der han altså uuttalt bak dekke av avsky mot naziregimer tydeligvis ønsker seg et motforestillingenes frikort for en imaginær virkelighet på siden av den reelle.**